

или разноцвѣтни нишки. Тия плетки, вжзли, нишки и цвѣтове имали различно значение. Така: червениятъ цвѣтъ означавалъ война, войници; бѣлиятъ — миръ,

Перуанско вжзлово писмо.

сребро; зелениятъ — зърнена храна, царевица; жълтиятъ — злато, и пр. Вжзлитъ пъкъ означавали цифри: простиатъ вжзелъ — 10, два вжзела — 20, единъ двоенъ вжзелъ — 100, два двойни вжзела — 200, троенъ вжзелъ — 1000 и т. н. Вжзлитъ имали различно значение споредъ това, дали сѫ вързани поблизу или по-далечъ отъ де-белата напрѣчна връвъ, на която сѫ навързани концитъ. Напр.: най-близкитъ вжзли означавали старци, по-далечнитъ — деца. Съ тия вжзлови връви перуанцитъ

си служели да предаватъ разни заповѣди на далечни разстояние, да даватъ сведения за броя на войниците, да отбелязватъ нѣкои важни събития и наредби и др. Съ направата и тълкуването на тия вжзли се занимавали особни лица — нѣщо като чиновници на племето.

Съ тоя родъ писменостъ, която била много разпространена, си служели особно скотовъците за отбелязване броя на добитъка, като на първата връвъ отбелязвали биковетъ, на втората кравитъ, раздѣлени на дойни и недойни, на третата — телцитъ, на четвъртата — овцитъ и пр.

Въ Африка и Австралия много често си служели съ рабушъ, който у насъ още се практикува отъ селяните при житната търговия и отъ хлѣбарите въ градовете.